بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

இறைவனுக்கு விருப்பமில்லாத ஒவ்வொரு விஷயமும் முன்கர் என்ற சொல்லில் அடங்கும். தீய ஒழுக்கங்களை முழுமையாக கைவிடாத வரையில் நஃப்ஸ் எவ்வாறு தூய்மை அடைய முடியும் ? ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஏதாவதொரு வகையில் தீமையின் தன்மை இருக்கின்றது. அதுவே அவரது ஷய்த்தான் ஆகும். அவனை கொலை செய்யாத வரையில் பணி நிறைவு பெறாது.

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ்

(அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்- அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்க உதவியினால் அவர்களை வலுப்படுத்துவானாக)

அவர்கள் பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 11.03.2016 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّىْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

இந்த வசனங்களின் பொருள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களே ! ஷய்த்தானின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றாதீர்கள். ஷய்த்தானின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி நடப்பவரை வெட்கங்கெட்ட விஷயங்களையும் வெறுக்கத்தக்கவற்றையும் செய்யுமாறு அவன் ஏவுகின்றான். அல்லாஹ்வின் அருளும் அவனது கருணையும் இல்லாமல் இருந்திருப்பின் உங்களுள் எவரும் ஒருபோதும் தூய்மை அடைந்திருக்க மாட்டார். ஆனால் அல்லாஹ் தான் விரும்புபவரை தூய்மை ஆக்குகிறான். அல்லாஹ் மிக அதிகமாக கேட்பவனும் நிரந்தரமான அறிவை கொண்டவனும் ஆவான். 24:22

தொண்றுதொட்டே ஷய்த்தான் மனிதனின் பகைவனாக இருக்கின்றான். அவ்வாறே எப்போதும் இருப்பான். இது அவனிடம் நிரந்தரமாக இருக்கின்ற ஏதோவொரு ஆற்றல் அவனிடம் இருக்கின்றது என்பதனால் அல்ல. மாறாக, மனிதன் பிறந்த போது அல்லாஹ் தஆலா மனிதனுக்கு அவன் சுதந்திரமாக இருக்கின்ற உரிமையை வழங்கி இருந்தான். ஏனென்றால் அவனது அடியார்கள் ஷய்த்தானின் தாக்குதல்களிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள் என்பதை அல்லாஹ் அறிந்திருந்தான். ஷய்த்தானின் இந்த பகைமை அவன் முன்னால் வந்து சண்டை போடும் அளவில் பகிரங்கமான பகைமையாக இருக்கவில்லை. அவன் பல்வேறு தந்திரங்கள், சாக்குப் போக்குகள், ஏமாற்றுதல், சூழ்ச்சி, உலகப் பேராசை, மனிதனிடம் தான் என்ற அகந்தையை தூண்டுவது ஆகியவற்றின் மூலமாக அவன் மனிதனை நன்மைகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் கொண்டு சென்று விடுகின்றான். தீமைகளுக்கு அருகில் கொண்டு சென்று விடுகின்றான். ஷய்த்தான் இறைவனிடம் நீ எந்த இயல்பில் மனிதனை படைத்துள்ளாயோ அதாவது மனித இயல்பானது இரு பக்கமும் திரும்பக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே அவனை நான் எனக்குப் பின்னால் வரச் செய்வேன். ஏனென்றால் தீமைகளின் பக்கம் அவனது கவனம் அதிகமாக இருக்கும் என்று கூறினான். மேலும் நீ எனக்கு அனுமதி வழங்கினால் நான் எல்லா வழிகளிலும் இவன் மீது தாக்குதல் நடத்துவேன். எல்லா வழிகளின் மூலமும் அவனை வழிகெடுப்பேன். உன்னுடைய உண்மையான அடியார்களைத் தவிர, தூய்மையான அடியார்களை தவிர மற்றவர்களை நான் வழிகெடுத்து விடுவேன். அந்த உனது அடியார்கள் எனது தாக்குதலிருந்து தப்பித்து விடுவர். அவர்கள் மீது எனது எந்த சூழ்ச்சியும், எந்த தாக்குதலும் எதையும் செய்ய முடியாது. இவர்களைத் தவிர பெரும்பாலார் எனது அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றிச் செல்வர் என்று ஷய்த்தான் இறைவனிடம் கூறினான்.

அல்லாஹ்வும் அவனுக்கு அனுமதி வழங்கினான். அத்துடன் எவர் உனக்குப் பின்னால் வருபவர்களாக இருப்பார்களோ அவர்களை நான் நரகத்தில் போடுவேன் என்றும் இறைவன் கூறினான். ஆனால் அத்துடன் இறைவன் தனது நபிமார்களை அனுப்புகின்ற அந்த அமைப்பை நிறுவி மனிதர்களுக்கு நன்மையின் வழிகளை கூறினான். அவர்களின் சீர்திருத்தத்திற்கான வழிமுறைகளையும் கூறினான். அவர்கள் தமது இம்மையையும் மறுமையையும் சரி செய்து கொள்வதற்கான வழிகளையும் கூறினான்.

திருக்குர்ஆனின் பல்வேறு இடங்களில் அல்லாஹ் தஆலா ஷய்த்தானின் தாக்குதல்கள், தந்திரங்கள், சூழ்ச்சிகள் ஆகியவை தொடர்பாக நம்மை எச்சரித்துள்ளான். நான் ஓதிய இந்த வசனத்திலும் அல்லாஹ் இதையே கூறியுள்ளான். அல்லாஹ் இந்த வசனத்தின் இறுதியில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு அல்லாஹ் சமீஹாஹ அதாவது நன்கு கேட்பவனாக இருக்கின்றான் என்று கூறி அந்த சொற்கள் மூலம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு அவன் ஆறுதல் வழங்குகின்றான். அல்லாஹ் கேட்கக் கூடியவனாக இருக்கின்றான். எனவே அவனது கதவுகளை தட்டுங்கள் என்று அவன் கூறுகின்றான். அவனை அழையுங்கள். நிரந்தர மனப்பாங்குடன் அவனை அழையுங்கள். அவன் முன்னிலையில் நிரந்தரமாக துஆக்கள் செய்தவாறு குனிந்து விடுங்கள். பிறகு அந்த இறைவன் அலீம் ஆகவும் இருக்கின்றான். அடியார்களின் நிலைமைகளை நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கின்றான். எனது அடியான் தூய உள்ளத்துடன் என்னை அழைக்கின்றான் என்பதை அவன் பார்க்கும் போது பிறகு இறைவன் அந்த நம்பிக்கை கொண்டவரின் உள்ளத்தில் எத்தகைய ஈமானின் ஆற்றலை ஏற்படுத்தி விடுகின்றான் என்றால் அதன் மூலம் அவர் ஷய்த்தானின் தாக்குதல்களிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருக்கின்றார். அதன் மூலம் நன்மைகளின் தரத்தை மேலும் மேலும் உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டு செல்வதற்கான வாய்ப்பு அவருக்கு கிடைத்து விடுகின்றது. தீமைகளிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கான ஆற்றல் அவரிடம் உருவாகி விடுகின்றது.

கலப்பற்ற தூய அடியாராக ஆவதற்கு அல்லாஹ் இந்த வசனத்தில் ஒரு வழியை கூறியுள்ளான். வீணானதாகவும், பயனற்றதாகவும் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திலிருந்தும் விலகியிருக்க வேண்டும். அவை இறைவனது வெறுப்பிற்குரியவையாகும். வெட்கக்கேடான செயல்களிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்தும் விலகி இருக்கும் போது அல்லாஹ்வின் கருணை அவரை தூய்மைப்படுத்தும். எவரை அல்லாஹ் தூய்மைப்படுத்துகின்றானோ அவர் தூய்மையாகி விடுகின்றார். அத்தகைய தூயவர்களுக்கு அருகில் அதற்குப் பிறகு ஷய்த்தான் வர மாட்டான். ஷய்த்தான் ஒரே நெடிப் பொழுதில் திடீரென்று தாக்குதல் நடத்துவதில்லை என்பதையும் நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். அவன் மெதுமெதுவாகவே தாக்குதல் நடத்துகின்றான். ஒரு சிறிய தீமையை மனிதனின் உள்ளத்தில் போட்டு இந்த சிறிய தீமையால் என்ன வித்தியாசம் வந்து விடப்போகின்றது என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றான். இது என்ன பெரிய பாவம் ? என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்றான். ஆனால் சிறு சிறு பாவங்கள் தான் பெரும் பாவங்களை தூண்டுவதற்கான வழியாக ஆகிவிடுகின்றன.

கொள்ளையடித்தல் மற்றும் கொலை செய்தல் மட்டும் தான் பெரிய பாவங்களாக இருக்கின்றன என்பது கண்டிப்பானதல்ல. எந்தவொரு தீமை சமுதாயத்தின் நிம்மதியையும், அமைதியையும் சீர்குலைக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அது பெரும் தீமையாக ஆகி விடுகின்றது. மனிதன் என்ன செய்கின்றான் என்ற உணர்வே அவனுக்கு இல்லாமல் ஆகி விடுகின்றது. சில மக்களது உள்ளங்களில் அல்லாஹ் ஷய்த்தானை ஏன் படைத்துள்ளான் ? முதல் நாளிலேயே அவன் அவமரியாதையான நடந்து கொண்டதற்கு தண்டனை வழங்கியவாறு அல்லாஹ் ஏன் அவனை அழிக்கவில்லை ? போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. முதல் நாளிலேயே ஷய்த்தானை அழித்திருந்தால் உலகில் குழப்பமே ஏற்பட்டிருக்காதே என்று அவர்கள் கேட்கின்றனர். இது தொடர்பாக ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஓரிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். அந்த மேற்கோளை நான் உங்கள் முன்னால் எடுத்துக் கூறுகின்றேன். ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் அவனை ஈர்க்கின்ற இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன என்பதை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது வரும். ஒன்று நன்மையின் ஈர்ப்பாகும். அது மனிதனை நன்மையின் பக்கம் ஈர்க்கின்றது. மற்றொன்று தீமையின் ஈர்ப்பாகும். அது மனிதனை தீமையின் பக்கம் ஈர்க்கின்றது. சில நேரங்களில் மனிதனது உள்ளத்தில் தீமையின் எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றன. அப்போது அவன் எந்த அளவு தீமையின் பக்கம் குனிந்து விடுகின்றான் என்றால் அது யாரோ ஒருவர் அவனை தீமையின் பக்கம் இழுத்துச் செல்வது போன்று இருக்கும் என்பதை அனுபவத்தால் நாம் பார்க்கின்றோம். அவ்வாறே சில நேரங்களில் நல்ல எண்ணங்கள் அவனது உள்ளத்தில் வருகின்றன. அப்போது அவன் எந்த அளவு நன்மையின் பக்கம் குனிகின்றான் என்றால் யாரோ ஒருவர் நன்மையின் பக்கம் அவனை இழுத்துச் செல்வது போன்று அது இருக்கும். சில நேரங்களில் ஒரு நபர் தீமை செய்து பிறகு நன்மையின் பக்கம் திரும்புகின்றார். நான் தீய செயலை செய்து விட்டேன் என்பதற்காக அவர் வெட்கப்படுகின்றார். சில நேரம் இவ்வாறும் நிகழ்கின்றது. ஒருவர் இன்னொருவரை ஏசுகின்றார். அடிக்கின்றார். அதற்குப் பிறகு வெட்கப்படுகின்றார். உள்ளத்தால் பொருத்தமற்ற இந்த செயலை நான் செய்து விட்டேன் என்று கூறுகின்றார். அந்த மனிதனிடம் ஏதாவதொரு வகையில் அவர் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கின்றார். அவரிடம் மன்னிப்பு கேட்கின்றார்.

ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கின்ற இந்த இரு ஆற்றல்களையும் நீங்கள் ஆற்றல்கள் என்று கூறினாலும் சரி. அல்லது அவற்றிற்கு ரூஹுல் குதுஸ் (பரிசுத்த ஆவி) மற்றும் ஷய்த்தான் என்று பெயர் வைத்தாலும் சரி. எந்நிலையிலும் இந்த இரு ஆற்றல்கள் இருப்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. அவற்றை இறைவன் படைத்ததன் நோக்கம் இதுவாகும். அதாவது மனிதன் தனது நற்செயல்கள் மூலம் நற்கூலி பெற தகுதியுடையவனாக ஆக வேண்டும். ஏனென்றால், மனிதனின் இயல்பு எந்நிலையிலும் நல்ல செயல்களை செய்யும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகின்றது. தீய செயல்களை செய்வதை இயல்பாகவே அது வெறுக்கின்றது. மனிதனின் இயல்பு இவ்வாறு இருக்கும் போது இத்தகைய நிலைமையில் நல்ல பணிக்கு ஒரு அணு அளவு கூட அவனுக்கு நற்கூலி கிடைக்காமல் போய் விடுமா ? ஏனென்றால், அது அவனது இயல்பிலுள்ள சிறப்பம்சமாக இருக்கின்றது. ஆனால் இந்நிலையில் அவனது இயல்பு இரண்டு ஈர்ப்புகளுக்கு இடையில் இருக்கின்றது. அவன் நன்மையின் ஈர்ப்பிற்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கின்றான். அவனுக்கு அந்த செயலுக்கான நற்கூலி கிடைத்து விடுகின்றது.

அன்னார் கூறுகின்றார்கள். மனிதனுடைய உள்ளத்தில் இரு வகையான விஷயங்கள் போடப்படுகின்றன. நன்மையான விஷயங்கள் போடப்படுகின்றன. தீமையான விஷயங்களும் போடப்படுகின்றன. இவ்வாறு இரண்டு வகையான விஷயங்கள் போடப்படுவது மனிதனின் பிறப்பிலுள்ள பகுதியாக இருக்க முடியாது.

எந்தெந்த விஷயங்களின் பக்கம் ஷய்த்தான் அழைக்கின்றான் ? எத்தகைய மனிதர்கள் ஷய்த்தானின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றிச் செல்கின்றனர் ? எந்தெந்த விஷயங்களைப் பெற்று மனிதன் ஷய்த்தானின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றிச் செல்வதிலிருந்தும் தப்பித்து விடுகின்றான் ? என்பதைப் பற்றி ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்.

ஷய்த்தான் பொய், அநீதி, கொலை செய்யும் உணர்வு, வெளிவேஷம், கர்வம் ஆகியவற்றின் பக்கம் அழைக்கின்றான். நீங்கள் இந்த தீமையின் பக்கம் வாருங்கள் என்று அவன் மிகுந்த அன்புடன் அழைக்கின்றான். இதற்கு எதிரில் நல்லொழுக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவை பொறுமை, இறை அன்பில் திளைத்திருத்தல், அல்லாஹ்வுக்காக தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளுதல், கலப்பற்ற மனத்தூய்மை, வெற்றி ஆகிய நல்லொழுக்கங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றின் பக்கம் அல்லாஹ் அழைக்கின்றான். ஒருபுறம் ஷய்த்தான் அழைக்கின்றான். மறுபுறம் அல்லாஹ் இந்த நன்மையின் பக்கம் அழைக்கின்றான். மனிதன் இந்த இரண்டு ஈர்ப்புகளுக்கும் ஆளாகின்றான். இரு வகையான ஈர்ப்புகளும் அவனை இழுக்கக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஈர்ப்புகளுக்கும் அவன் ஆளாகின்றான். பிறகு யாருடைய இயல்பு நல்லதாக இருக்கின்றதோ, எவரிடம் நற்பாக்கியத்தின் தன்மை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அவர் ஷய்த்தானின் இந்த ஆயிரக்கணக்கான அழைப்புகள் மற்றும் அவன் ஏற்படுத்துகின்ற இந்த உணர்வுகள் இருந்தும் கூட அவரிடம் இருக்கின்ற அந்த நேர்மையான இயல்பு, நற்பாக்கியம், சாந்தியின் தன்மை ஆகியவற்றின்

அருளால் அவர் அல்லாஹ்வின் பக்கள் ஓடுகின்றார். ஷய்த்தானின் பக்கம் ஓடுவதற்கு பதிலாக இறைவனிடத்திலேயே அவர் சுகத்தையும், ஆறுதலையும், நிம்மதியையும் பெறுகின்றார்.

பிறகு அன்னார் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு பொருளுக்கென்றும் அடையாளங்கள் கண்டிப்பாக இருக்கின்றன. அவற்றில் அந்த அடையாளங்கள் காணப்படாத வரை அவை நம்பத்தகுந்தவையாக இருக்க முடியாது. இவ்வாறே ஈமானின் அடையாளங்களும் உள்ளன. அதாவது எப்போது ஈமான் மனிதனது உள்ளத்தில் நுழைகின்றதோ அப்போது அத்துடன் அல்லாஹ்வின் மகிமை அதாவது அவனது கம்பீரம், அவனது புனிதத் தன்மை, பெருமை, வல்லமை மற்றும் எல்லாவற்றையும் விட அதிகமாக லா இலாஹா இல்லல்லாஹ் என்பதன் உண்மையான கருத்து அவனது உள்ளத்தில் நுழைந்து விடுகின்றது. எதுவரை என்றால் அல்லாஹ் அவனுக்குள் பிரவேசித்து விடுகின்றான். ஷய்த்தானிய வாழ்வின் மீது ஒரு மரணம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. பாவத்தின் இயல்பு மரணித்து விடுகின்றது. இதுவே இயல்பின் அந்த நற்பாக்கியம் ஆகும். அதாவது சரியான ஈமான் இருந்தால் பிறகு பாவத்தின் இயல்பு மரணித்து விடுகின்றது. அந்த சமயத்தில் ஒரு புது வாழ்க்கை ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. அது ஆன்மீக வாழ்க்கையாக இருக்கின்றது. அல்லது அது வானத்தின் பிறப்பின் முதல் நாளாகும் என்று நீங்கள் அதை கூறலாம். ஷய்த்தானிய வாழ்வின் மீது மரணம் ஏற்படுகின்ற போது ஆன்மீக வாழ்க்கையின் குழந்தைகள் பிறக்கின்றனர். இதுவே மனிதன் பிறகு இறைவனுக்காக ஆகி விடுகின்ற அந்த நேரமாக இருக்கின்றது.

பாவம் இரு வகையில் இருந்தன. ஒன்று ஆதம் செய்தது. மற்றொன்று ஷய்த்தான் செய்தது. ஆனால் ஆதமிடம் கர்வம் இருக்கவில்லை. எனவே தான் இறைவனிடம் அவர் தனது பாவங்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் மனிதன் தவ்பா செய்தவாறு அதன் மூலம் அவனது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை வைக்கலாம். கர்வம் இல்லாமல் பாவங்களை ஏற்றுக் கொண்டவாறு தவ்பா செய்தவாறு மனிதன் அல்லாஹ்விடம் பாவ மன்னிப்பை வேண்டினால் அவன் மன்னிக்கப்படுகின்றான். அல்லாஹ்வும் பாவங்களை மன்னித்து விடுவான் என்ற இந்த நம்பிக்கையும் உருவாகி விடுகின்றது. ஆனால் ஷய்த்தான் கர்வம் கொண்டான். மேலும் அவன் சபிக்கப்பட்டான். எந்த விஷயங்களை செய்வதற்கு மனிதனிடம் ஆற்றல் இல்லையோ அவை தொடர்பாக கர்வம் கொள்கின்ற மனிதன் தேவையில்லாமல் தனக்கு அந்த பொருள் கிடைக்க வேண்டுமென்று வாதம் செய்யத் தயாராகி விடுகின்றான். எந்த மக்கள் கர்வம் கொள்ளாமல் தாழ்மையுடன் பணியாற்றுகின்றனரோ அவர்கள் வீணாக்கப்படுவதில்லை. எனவே கர்வத்திலிருந்து தவிர்ந்திருங்கள்.

ஷய்த்தான் எவ்வாறெல்லாம் மனிதனை தனது பிடியின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு தந்திரமாக செயல்படுகின்றான் ? இதைப் பற்றி ஓரிடத்தில் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். மனிதனது செயலால் பாவம் அகன்று விட்டால் அதாவது பாவமான எந்தவொரு செயலையும் அவன் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். ஷய்த்தான் அப்பாவங்கள் மனிதனின் கண், காது, மூக்கு ஆகிய உறுப்புகள் வரை அவற்றில் பாவம் எஞ்சியிருக்க வேண்டும் என ஷய்த்தான் விரும்புகின்றான். வெளிப்படையாக பார்க்கும் போது எந்தவொரு செயலிலும் பாவம் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட ஷய்த்தான் மனிதனின் கண், காது மற்றும் மூக்கில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றான்.

அன்னார் கூறுகின்றார்கள். அதிலும் அவனுக்கு எந்தவொரு பிடியும் கிடைக்காமல் போனால் ஷய்த்தான் அதற்காக எந்த அளவிற்கு முயற்சி செய்கின்றான் என்றால் வேறு எங்கும் இல்லை என்றாலும் குறைந்த பட்சம் அந்த பாவங்கள் அவனது உள்ளத்திலாவது இருக்க வேண்டும் என்று ஷய்த்தான் விரும்புகின்றான். சிலரது நிலைமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றதென்றால் அவர்களுக்கு பாவங்கள் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பமே கிடைப்பதில்லை. பாவம் செய்வதற்கான எந்தவொரு காரணமும் ஏற்படுவதில்லை. அல்லது ஏதாவதொரு அச்சத்தின் காரணமாக அவர்கள் பாவங்கள் செய்யாமல் இருக்கின்றனர். வெளிப்படையாக செயலளவில் எதுவுமே பாவமாக இருப்பதில்லை. ஆனால் ஷய்த்தானின் இந்த ஆசை பிறகும் கூட இருக்கின்றது. அல்லாஹ்விடம் தொடர்பு இல்லாமல் இருந்தால் ஏதாவதொரு வழியின் மூலமாக அவன் அவனுக்குள் பாவத்திற்கான விதையை வைக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றான். அது அவனது உள்ளத்தில் பதிந்து விட வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றான். ஆனால் எந்த உள்ளத்தில் இறைவன் மீதுள்ள அச்சம் இருக்குமோ அங்கு ஷய்த்தானின் அரசாங்கம் நடக்க முடியாது.

ஆக, இறைவன் மீதுள்ள அச்சம் உள்ளத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதே அசல் விஷயமாகும். இறைவனைப் பற்றிய அச்சம் இருந்தால் பிறகு பல தீமைகளிலிருந்தும் மனிதன் தப்பித்து விடுகின்றான். ஒரு திருடனும் திருடுகின்றான். அவன் திருடுவதை ஒரு குழந்தை பார்க்கிறது என்பது அவனுக்கு தெரிந்து விட்டால் அவனுக்கு அந்த குழந்தை பற்றிய அச்சமும் இருக்கும். எனவே எதுவரை இந்த அச்சம் நமது உள்ளத்தில் இருக்காதோ அதுவரை நம்மால் எந்த செயலையும் செய்ய முடியாது. நாம் எந்த செயலை செய்தாலும் எல்லா சமயங்களிலும் இறைவன் நமது ஒவ்வொரு செயலையும் பார்க்கின்றான் என்பதை மூலையில் பதிய வைத்திருக்க வேண்டும். அந்த நேரம் வரை மனிதன் பாவங்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது.ஷ

மனிதனுடன் இரு ஆற்றல்கள் எப்போதும் இருந்து வருகின்றன. அதில் ஒன்று மலக்கு ஆகும். மற்றொன்று ஷய்த்தானாகும். அவனது கால்களில் இரண்டு கயிறுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மலக்கு நன்மையில் விருப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றார். அதற்காக உதவுகின்றார். அதைப் பற்றி திருக்குர்ஆனில் ஐய்யதஹூம் பி ரூஹின் மின்ஹு அதாவது நமது வசனங்களை அனுப்பி நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தோம் என்று வருகிறது. அவ்வாறே ஷய்த்தான் தீமையின் பக்கம் விருப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றான். அதைப்பற்றி திருக்குர்ஆனில் யவஸ்விசு என்று வருகிறது. அதாவது ஷய்த்தான் உள்ளங்களில் சஞலங்களை ஏற்படுத்துகின்றான். இந்த இரண்டையும் நம்மால் மறுக்க முடியாது. இருளும், ஒளியும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து எப்போதும் இருந்து வரும்.

இந்த விஷயத்தை விளக்கிக் கூறியவாறு ஷய்த்தான் எவ்வாறு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றான் ? இந்த சந்தேகத்திலிருந்து நாம் எவ்வாறு தப்பிக்க முடியும் ? அதாவது பணக்கார மக்கள் தான் நமது தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியும். அல்லது அல்லாஹ்வைத்

தவிர வேறு எவராவது ஒருவன் மூலமாக தான் நமது தேவைகள் நிறைவடையும் என்பதிலிருந்து நாம் எவ்வாறு விலகி விட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். உண்மையான ரப்புன் நாஸாக அதாவது மக்களின் இறைவனாக இருப்பவனிடம் அடைக்கலம் தேடுவது தொடர்பாக இவ்வாறு கூறினார்கள்.

எனவே தான் அல்லாஹ், நான் உண்மையான மக்களின் இறைவனிடம் அவனது அடைக்கலத்தின் கீழ் வருகின்றேன் என்று துஆ செய்யும்படி கூறுகின்றான். பிறகு உலகிலுள்ள அரசர்களையும், ஆட்சியாளர்களையும் பற்றி அவர்கள் எல்லா அதிகாரங்களையும் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று மனிதன் கூற ஆரம்பித்து விடுகின்றான். இதற்கெதிரில் இறைவன் மலிக்கின்னாஸ் அதாவது மக்களின் எஜமானன் என்று கூறுகின்றான். மலிக்கின்னாஸாக – மக்களின் இறைவனாக அல்லாஹ்வே இருக்கின்றான். பிறகு மக்கள் சந்தேகம் கொள்வதன் காரணமாக இந்த விளைவு ஏற்படுகின்றது. அதாவது இறைவனின் படைப்பினங்களை இறைவனுக்கு சமமாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முற்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு அஞ்சுகின்றனர். அவர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்கின்றனர். இதன் காரணமாகவே இறைவன் இலாஹின்னாஸ் அதாவது மக்களின் வணக்கத்திற்குரிய இறைவன் என்று அவன் தன்னைப் பற்றி கூறுகின்றான்.

பிறிதோரு சந்தர்ப்பத்தில் மார்க்கத்திற்கு எல்லா நிலையிலும் உலகத்தை விட முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்.

பாருங்கள் ! இரு வகையான மக்கள் உள்ளனர். முதல் வகையைச் சார்ந்தவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு உலகத் தொழில்களிலும், வியாபாரங்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். ஷய்த்தானின் அவர்களின் தலைகளில் சவாரி செய்கின்றான். வியாபாரம் செய்வது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனது கருத்தல்ல. சஹாபாக்கள் வியாபாரமும் செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் உலகத்தை விட மார்க்கத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கினர். அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். இஸ்லாம் தொடர்பாக நிச்சய உறுதியால் அவர்களது உள்ளங்களை நிறைத்து விட்ட உண்மையான அறிவை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர். இதன் காரணமாகவே எந்தவொரு களத்திலும் ஷய்த்தானின் தாக்குதலின் காரணமாக அவர்கள் தடுமாறவில்லை. எந்தவொரு விஷயமும் உண்மையை வெளிப்படுத்திக் கூறுவதிலிருந்தும் அவர்களை தடுக்க முடியவில்லை. எனவே நாம் இத்தகையதொரு வியாபாரத்தை செய்ய வேண்டும். இந்த வழிகளில் செல்ல முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதன் பக்கமே காலத்தின் இமாமாகிய அல்லாஹ்வின் தூதர் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் மற்றும் மஹ்தி (அலை) அவர்கள் நம்மை அழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக ஷய்த்தானின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றிச் செல்வதிலிருந்து நாம் தப்பிக்கலாம். அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தைப் பெற்றவாறு வேதனை நிறைந்த தண்டனையிலிருந்து தப்பித்து விடலாம்.

மறைவான பாவங்களிலிருந்தும் தவிர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதன் பக்கம் கவனமூட்டியவாறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்.

ஒருவர் துன்பங்களில் சிக்கியுள்ளார் என்றால் இறுதியில் தவறுகள் அடியாருடையதாகவே இருக்கின்றது. இந்த துன்பங்களில் சிக்கிய பிறகு அல்லாஹ்வின் தரப்பிலிருந்து தான் இந்த துன்பங்கள் வந்தன என்று கூறுவது தவறாகும். மாறாக, தவறு அடியார்களுடையதாகும். இறைவனுடைய தவறு ஆகாது. வெளிப்படையாக பார்க்கும் போது பலரும் மிகவும் நல்லவர்களாக தெரிகின்றனர். இவர் மீது ஏன் துன்பங்கள் வந்தன ? அல்லது ஏதாவதொரு நன்மையை பெறுவதிலிருந்தும் ஏன் இவர் விலகி இருக்கின்றார் ? என மனிதன் வியப்படைகின்றான். ஆனால் உண்மையில் அவரது மறைவான பாவங்கள் இருந்தன. அவை தான் அவரது நிலையை இதுவரை கொண்டு வந்திருக்கின்றது. அல்லாஹ் மிகவும் அதிகமாக மன்னிக்கின்றான். கண்டும் காணாமல் விட்டு விடுகின்றான். இதன் காரணமாக மனிதன் செய்துள்ள மறைவான பாவங்கள் பற்றி தெரியாமல் போய் விடுகின்றது. ஆனால் மறைவான பாவங்கள் உண்மையில் அந்த வெளிப்படையான பாவங்களை விட மிகவும் மோசமானதாக இருக்கின்றது.

பாவங்களின் நிலையும் கூட நோய்களைப் போன்றதே ஆகும். அதாவது பெரும் பெரும் நோய்களில் ஒவ்வொரு நபரும் வெளிப்படையாக தென்படுகின்ற நோய்களை பார்த்து விடுகின்றனர். ஆனால் சில மறைவான நோய்களும் உள்ளன. அவற்றைப் பற்றி சில நேரங்களில் நோயாளிக்கு கூட தெரிவதில்லை. அவ்வாறே எலும்புருக்கி நோய் உள்ளது. துவக்கத்தில் அதைப் பற்றி மருத்துவருக்கு கூட தெரிய முடியாது. எதுவரை என்றால் நோய் அபாயகரமானதாக ஆகிவிடுகிறது. சில நேரங்களில் இறுதி கட்டத்தில் தான் இதைப் பற்றி தெரிய வருகின்றது. புற்று நோயாளிகளும் சில நேரங்களில் இவ்வாறு தான் காணப்படுகின்றனர். வெளிப்படையாகப் பார்க்கும் நல்ல ஆரோக்கியமுள்ள மனிதராக அவர்கள் தெரிகின்றனர். ஒரு நொடியில் தான் புற்று நோய் இருப்பது தெரிய வருகின்றது. அப்போது அவர் எந்நிலையை அடைந்திருக்கின்றார் என்றால் அந்நிலையில் அவருக்கு எந்த சிகிச்சையும் செய்ய முடியாது. அந்த நோய் பரவி இருக்கும். ஒரு மாதத்திற்குள் அது மனிதனை அழித்து விடும்.

தொடர்ந்து ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள். எவ்வாறு நோய் பற்றி தெரிய முடியாமல் இருக்கின்றதோ அவ்வாறே மனிதனுக்குள்ளே இருக்கின்ற பாவங்கள் படிப்படியாக அவனை அழிவின் பக்கம் கொண்டு செல்கின்றது. இறைவன் தனது அருளால் கருணை காட்ட வேண்டும். திருக்குர்ஆனில் கத் அஃப்லக மன் ஸக்காஹா அதாவது எவர் தம்மை தூய்மைபடுத்தினாரோ அவர் இரட்சிப்பை பெற்று விட்டார் என்று வந்துள்ளது. ஆனால் நஃப்ஸ் தூய்மையடைவதும் கூட ஒரு மரணமேயாகும். எல்லா விதமான தீய ஒழுக்கங்களையும் விட்டு விடாத வரையில் எங்கிருந்து நஃப்ஸ் தூய்மையடையப் போகின்றது. ஷய்த்தான் நம்மை கொண்டு செல்கின்ற வீணான, மோசமான தீய ஒழுக்கங்களை நாம் கைவிடாத வரையில் நாம் எவ்வாறு தூய்மை அடைய முடியும். இறைவன் வெறுக்கின்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் முன்கர் என்று கூறப்படுகின்றது. எனவே எல்லா தீய ஒழுக்கங்களையும் கைவிடாத வரையில் எங்கிருந்து நஃப்ஸ் தூய்மையடைவதை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு நபரிடத்திலும் ஏதாவதொரு வகையில் தீமையின் தன்மை இருக்கின்றது. அதுவே அவனது ஷய்த்தான் ஆகும். அவனை

கொலை செய்யாமல் பணி நடைபெற முடியாது. எனவே இதற்கு முன்னர் நான் கூறியது போன்றே நாம் எல்லா சமயங்களிலும் அல்லாஹ்வின் அடைக்கலத்தில் இருப்பது அவசியமாதாகும். எனவே நீங்கள் உங்களை ஆய்வு செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

ஷய்த்தானை அழிப்பதற்காக நாம் என்ன செய்ய முடியும் ? இது தொடர்பாக ஓரிடத்தில் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்.

இறைத்தூதர்கள் இறைவனின் தோற்றமாக திகழ்கின்றனர். அவர்கள் இறைவனை காட்டக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். பிறகு உண்மையான முஸ்லிம் அந்த தூதர்களின் தோற்றமாக திகழ வேண்டும். கண்ணியமிக்க நபித்தோழர்கள் இந்த ரகசியத்தை நன்கு புரிந்திருந்தனர். ரஸூலே கரீம் (ஸல்) அவர்களுக்கு கட்டுப்படுவதில் தங்களை இழந்த நிலையில், தங்களை மாய்த்துக் கொண்ட நிலையில் அவர்களிடம் எதுவுமே எஞ்சியிருக்கவில்லை. எவர்கள் அவர்களை கண்டாலும் அவர்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மீது கொண்ட பேரன்பில் திளைத்திருப்பதையே கண்டனர். அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தை பெறுவதற்கும், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முன்மாதிரியை பின்பற்றுவதற்கும் முயற்சிகள் செய்வதில் அவர்கள் மூழ்கி இருந்தனர்.

எனவே நினைவில் கொள்ளுங்கள். எதுவரை இந்த நிலை ஏற்படாதோ, எதுவரை அல்லாஹ் உங்களுக்குள் பிரகேசிக்க மாட்டானோ, எதுவரை இறைவனின் அடையாளங்கள் உங்களிடம் வெளிப்படுவதில்லையோ அதுவரை ஷய்த்தானிய ஆட்சியின் செயலும், தலையீடும் இருக்கத்தான் செய்யும். நாம் கலப்பற்ற மனத்தூய்மையுடன் அல்லாஹ்விற்காக ஆகிவிட முயற்சி செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்வானாக. நாம் எல்லா விதமான வெட்கக்கேடான செயல்களிலிருந்தும், தீமைகளிலிருந்தும் தவிர்ந்திருப்பவர்களாகவும் எல்லா வகையான கர்வத்திலிருந்தும் விலகி இருப்பவர்களாகவும் இருக்குமாறு அல்லாஹ் செய்வானாக. உங்களது நஃப்ஸை தூய்மைப்படுத்த முயற்சி செய்து கொண்டே இருங்கள். அதன் மூலம் அல்லாஹ்வின் அருள்களுக்கு வாரிசாகி விடுங்கள். எப்போதும் நமது பார்வை இறைவன் மீதே இருக்க வேண்டும். அவனே நமது ரப்பாக இருக்க வேண்டும். அவனது மாலிக் (எஜமானன்) என்ற பண்பு எப்போதும் நமது உள்ளத்தில் இடம் பிடித்து இருக்க வேண்டும். அவனே நமது வணக்கத்திற்குரியவன். அவனை எப்போதும் அழைப்பவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். ஷய்த்தானின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி செல்வதிலிருந்தும் நாம் தவிர்ந்திருக்க வேண்டும். அல்லாஹ் இதற்கான நல்வாய்ப்பை நமக்கு வழங்குவானாக.

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)
at Baithul Ahad,Japan – on 11.03.2016
Tamil Translation : Moulavi. M. Rafeeq Ahmed Sb
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516